

Sant Joan pispa l'històric número de la sort a Ripoll

Un veí de Sant Joan de les Abadesses compra les sèries del 50047, que fa un segle va deixar 6 milions de pessetes

Sant Joan pispa l'històric número de la sort a Ripoll

RIPOLL | JORDI REMOLINS

Una sola vegada a la història, Ripoll ha estat afortunat amb el primer premi de la Loteria Nacional. El proper mes de desembre es complirà precisament un segle d'aquesta efemèride. El 50047 va repartir sort entre mil set-centes persones no només de la capital de comarca, sinó també d'altres poblacions veïnes, com ara Sant Joan de les Abadesses, Campdevànol, Camprodon o Setcases. Les

edicions del Diari de Girona immediatament posteriors a la data del sorteig informaven d'un gran nombre d'anècdotes relacionades amb l'alegria que s'havia desbordat al Ripollès. Des d'un camprodoní que havia perdut un braç a l'Havana a qui li havien regalat una participació que li va reportar tretze mil pessetes, fins a defalliments i problemes de salut de persones que creien estar premiades però que en realitat havien adquirit altres números a la mateixa administració ripollesa. Sis milions de pessetes que encara ara són patrimoni de la memòria col·lectiva i que han afavorit que aquest número sigui adquirit recurrentment per les administracions de loteria de Ripoll en els sortejos setmanals.

En canvi, al sorteig de Nadal d'enguany, el 50047 és patrimoni de Sant Joan de les Abadesses. El vilatà santjoaní Jose Alguacil, el mateix que fa un any i escaig promou els certàmens de cartes d'amor i que des del seu bar del Palau de l'Abadia ha activat la primera penya del Club Atlético Osasuna a les comarques gironines, va ser més hàbil a l'hora de demanar-lo. El dia de febrer que es va obrir el termini per reservar les diferents sèries de cadascun dels números, l'administrador santjoaní de loteria ja estava davant de l'ordinador a les dotze en punt de la nit. Va fer-se amb totes les sèries que havia encarregat, per un valor de trenta-dos mil euros. Per això afirma amb un somriure de satisfacció als llavis que "enlloc més el tenen" i que qui en vulgui podrà comprar-lo al seu establiment. També assenyala que alguna loteria de Ripoll ha intentat adquirir-li'n, però que de moment vol intentar de vendre'ls ell mateix.

La fixació d'Alguacil per aquest número no és casual. A Sant Joan s'explica que una dona de condició molt humil va haver de baixar a peu a Ripoll a buscar sabates a les seves nenes. Amb els diners que li van sobrar va quedar-se una participació del número que resultaria premiat. Amb el premi, aquella dona va comprar-se dues cases. Una que és coneguda com Can 18, pels 18.000 duros que li havien tocat. En total a Sant Joan hi van caure 140.000 duros d'aquell premi. "Volia retre-li un cert homenatge a aquella dona", afirma un Alguacil que feia temps que tenia entre cella i cella fer-se amb el número en exclusiva.

De moment, les vendes li van prou bé. Les reparteix entre els seus clients, siguin d'on siguin, i no se n'està

d'explicar a tothom, amb la seva bonhomia habitual, les circumstàncies que l'han portat a disposar del 50047. De les cent-seixanta sèries, ja n'ha despatxat deu. Als de Ripoll, tot i la rivalitat tradicional entre les dues poblacions, també els n'està fent partíceps. Fins al dia del sorteig el seu establiment serà lloc de peregrinació en sentit invers al de la dona que, fa cent anys, va baixar a Ripoll a comprar unes sabates per a les nenes.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2014/07/15/santjoani-pispa-numero-grossa-segle/678638.html?utm_source=rss